

3 4 5

REVISTA DEL CICLE INFANTIL

curs 2013-14

any 13 núm. 5

En què podeu ajudar des de casa? - 2

Les rutines estan bé perquè ens tranquil·litzen i ens fan conscients del que cal fer a cada moment. Però de tant en tant també convé fer quelcom especial...

Us passem algunes idees que podeu provar a casa.

Comenceu el pot dels orgulls. Cada vegada que esteu orgullosos del que ha fet el vostre fill, ho escriviu en un tros de paper i el poseu en un pot bonic dels que teniu a casa. De tant en tant, el podeu obrir i llegir amb ell el que heu anat escrivint. Una variable consisteix en retallar desenes de cors de paper i escriure els orgulls a cadascun d'ells. Podeu enganxar els cors en una porta o penjar-los del sostre amb fils.

Divertiu-vos amb les caixes. Segurament passen per les vostres mans algunes caixes de cartró més o menys grans. No les llenceu perquè els vostres fills els hi poden donar un bon ús. Poden servir per fer robots, túnels, coves... el que sigui.

Aneu a comprar amb ells. Doneu al vostre fill una petita quantitat de diners i aneu de compres al súper habitual. Ajudeu-los a triar el que compren i feu-los veure els preus de les coses i els productes més saludables. Si heu comprat fruita i verdures, podeu intentar fer una mica d'art comestible. Segur que ells tindran algunes bones idees per fer un sopar ben original i creatiu.

Intenteu trucs de circ junts. A veure si podeu fer malabars, aguantar una pilota amb la punta del nas, caminar sobre la "corda fluixa" a terra, fer el pallasso i així successivament.

Arrauliu-vos al sofà amb una pila de llibres per llegir i compartiu una estona màgica. Podeu acabar fent-li cent abraçades, que sempre vénen de gust.

Poseu-vos uns cascavells lligats als turmells i els riures seran inevitables.

I si sou agosarats, agafeu guixos de colors, fiqueu-los en aigua un parell d'hores perquè s'estovin i després sortiu al carrer o aneu al parc, busqueu el vostre arbre preferit o un altre que veieu una mica trist i **pinteu-li el tronc amb els guixos.** Van bé els que tenen l'escorça llisa i suau. El guix no els fa mal. També podeu suavitzar els guixos amb aigua i usar un pinzell gran.

En acabar us feu una foto al costat de l'arbre, per recordar el moment. Si ens la feu arribar, la publicarem al web de l'escola.

Ànims!

Poema

Ni carn ni peix

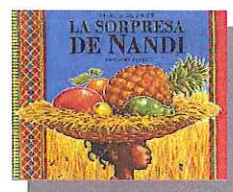
M'assemblo als ulls dels nens i de les nenes
que viuen al país on he nascut.
Puc ser negra, morada o també verda,
amb un punt de salat al fons del gust.
Tinc dintre meu un cor que ningú menja
o duc bocins d'anxova a la motxilla.
Si m'aixafen, rellesco de primera
i m'esmunyo entre les fulles de l'amanida.
Petiteta, rodona i eixerida
no sóc ni carn ni peix: sóc una oliva.

Eduard Sanahuja

El llibre recomanat

La sorpresa de Nandi

Eileen Browne
Ekaré

La Nandi és una nena que viu en un llogaret d'Àfrica i que vol fer-li un regal a la seva millor amiga. La Tindi.

Li prepara una deliciosa cistella amb tota mena de fruites. Mentre camina amb la cistella al cap va pensant quina fruita li agradarà més a la seva amiga. Però pel camí, li passaran moltes sorpreses sense que se n'adoni, però la major de totes les sorpreses és, sens dubte, la del final. Un conté deliciós com les mandarines.

FINS AVIAT, MARTA!

Els nens i nenes de la classe dels elefants de P3 han estat acompanyats aquests darrers mesos per la Marta, una mestra en pràctiques que fa anys que es dedica al món de l'educació. La Marta, a més ha estudiat Història i Pedagogia. Hem gaudit de la seva companyia i ens queda un gran record del seu pas per l'escola. Se'ns ha fet curt i això és el millor senyal que ho hem gaudit d'allò més. La Marta és afeccionada a la lectura i al dibuix però també ens ha explicat com li agrada viatjar conèixer llocs nous i sorprenents. Diu que ens trobarà a faltar... i nosaltres a ella encara més! Bona sort i recorda de venir de tant en tant a veure els teus alumnes i companys.

ARRANZ-BRAVO L'escultura EUROPA

A la Plaça Europa, a la zona de la Fira, s'ha instal·lat un espai nou que es diu *Sculpture's Corner*.

La primera de les peces és una obra d'Arranz Bravo, una escultura anomenada *Europa* feta en bronze de gairebé 4 metres d'alçada.

Es tracta d'un monument a l'esperit obert, multicultural, cosmopolita de la nova plaça Europa de l'Hospitalet, una de les places emergents a Catalunya, viver de centres de recerca, empreses, escoles de disseny i fires.

Europa segueix a les dues altres grans escultures d'Arranz-Bravo a la ciutat: *L'Acollidora* (1985) i *El Pont de la Llibertat* (2006), que ja hem comentat en aquesta revista.

L'escultura s'exposarà a la plaça Europa fins el proper mes de setembre, moment en que un altre artista agafarà el relleu.

La idea és que cada sis mesos hi hagi un nou projecte.

De moment, des del 19 de febrer, ja podem gaudir d'aquesta nova obra de l'art contemporani.

LA NOSTRA HISTÒRIA

El meu nom és **Victor Vallés Güell**, tinc cinc anys i el mes de novembre és el meu aniversari. Visc amb el meu pare que es diu Toni i la meva mare Raquel.

La meva afeció és el futbol. Ara m'estic fent la col·lecció de cromos de jugadors. Tinc un àlbum i també aviat completaré el tauler que representa un camp de futbol. Es juga amb les cartes. Tu tens una carta d'un jugador que marca els punts. Hi ha punts vermells i verds. Uns són defensius i els altres atacants. Per exemple, si tens un jugador amb 80 punts i l'altre llença una carta amb 81 punts, perds la carta. Normalment jugo amb el pare. Guanya qui té més cartes al final de la partida. També m'agrada jugar a futbol al parc que hi ha a prop de casa. Tinc una pilota i jugo amb el pare abans de pujar a casa. Ah! I també els dilluns i dimecres em quedo a extraescolars a jugar amb els companys de classe i els de primer.

A casa, en canvi, jugo amb els lego i també amb la consola a jocs com els de cotxes o el de Harry Potter.

També m'entreté veure una sèrie de la tele que es diu "Finn el humano", un nen de 12 anys que salva princeses i lluita amb mags malvats.

Finn és com un fideu amb un cap gran i peus petits. La fan al canal Boing.

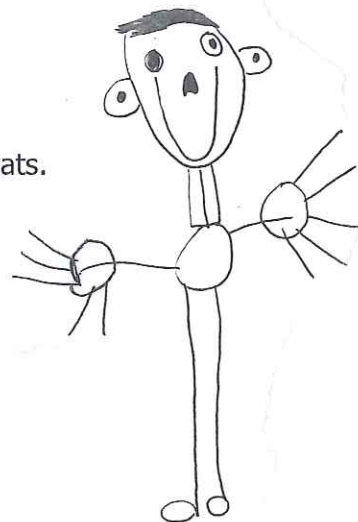
A l'escola m'ho passo bé aprenent a llegir. Ara ja he començat amb la lletra lligada perquè la de pal ja la controlo. I també

m'agrada jugar al pati amb els companys,

sobretot el dijous que ens toca pista.

Els caps de setmana ens quedem a l'Hospitalet. Anem a comprar al Caprabo, al parc a baixar pel tobogan i alguna vegada anem al cinema. L'última pel·lícula que vaig veure va ser la d'en Tadeo Jones.

El passat carnaval em vaig disfressar de caramel.

LA NOSTRA HISTÒRIA

Jo sóc l'**Ainhoa Luengo Rodríguez** i el mes d'abril faré sis anys. Visc amb el meu pare que es diu José i treballa en una fàbrica de la construcció, la meua mare Marisol que treballa en un hospital i el meu germà Rubén que va a la classe de sisè.

A casa tenim dos peixos, un de color rosa a qui diem Sirenita i un altre de verd que anomenem Kiwi.

Ara em dedico a fer polseres, és la moda. Has de comprar les bosses a unes botigues que en diem "els xinesos". Pots triar bosses amb gomes del mateix color o de colors variats. A dins de la bossa també hi va el ganxet que tanca la polsera. Les pots fer més o menys gruixudes, depenent de les gomes que posis a les forquilles o a les agulles d'estendre la roba. No sé ben bé com explicar-ho però és senzill de fer. Queden molt xules, així posades al canell.

A casa també jugo a doctores. Em poso una disfressa i trec un maletí que em deixa la mare.

Al maletí hi ha de tot però a mi m'agrada el fonendoscopi que és aquell aparell que es posa a les orelles i a l'altra punta té una mena d'altaveu metàl·lic petit que serveix per escoltar els batecs del cor.

També jugo amb les meves nines Barbies o amb la tablet. Amb el meu germà Rubén no hi puc comptar gaire perquè sempre està fent deures.

Els caps de setmana ens quedem per aquí. A mi m'agrada quan anem al McDonalds i puc demanar hamburguesa i patates fregides de color negre. Sí, sí, de color negre.

A l'escola, els moments més divertits és quan juguem a whisky al pati. El whisky és com el "pilla pillà" però té aquest altre nom que no sé què vol dir.

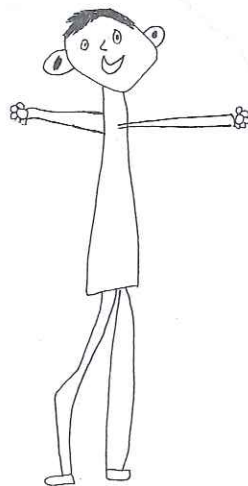
Al Carnaval em vaig disfressar de raïm, amb un barret i el cos tot de color lila.

Em dic **Jordi Martos Romero** i tinc sis anys. Els he fet fa poc, el mes de febrer.

El meu pare es diu Jordi i és informàtic, la meua mare Diana treballa de professora en un institut de secundària i la meua germana Joana va a la classe de tercer. Tenim dos gats, un que es diu Bitxo, de color negre i un altre que és la Nuca, de color marró i negre.

A casa jugo amb els cotxes. És la meua diversió preferida. En tinc molts i els Reis em van portar un Ferrari que és xulíssim.

També jugo al Rummikub que és un joc de taula però de números. Sóc bo amb els números. Puc comptar sense equivocar-me fins a 199. Al Rummikub hi juguem dos. Cadascú tenim unes fitxes amb números. No s'han d'ensenyar al contrari. Es tracta de fer combinacions amb les teves fixes. Les combinacions han de ser de tres fitxes o més. Pots fer escales quan són del mateix color i números seguits, per exemple, el dos, el tres i el quatre o també pots fer agrupacions de fitxes del mateix número però diferent color.

Algun cap de setmana anem al terreny que tenen els avis Carmen i Bernardo.

Està a 59 kilòmetres a un poble que es diu Castellgalí.

És a la muntanya i allà hi ha un precipici que és un barranc alt i perillós. Alguna vegada hi pugem i després baixem per la carretera fins al poble. Ens quedem a dinar.

Amb la meua germana Joana juguem a la consola gran a un joc molt difícil que es diu "tiro con arco" i a un altre de bàsquet a fer concursos de triples.

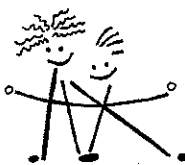
A la classe estic molt atent quan fem sumes i números perquè gairebé sempre l'encerto.

El passat Carnaval em vaig disfressar de taronja.

Se m'oblidava explicar que sóc de la colla de diables i tabalers i m'agrada anar a les festes de Sant Andreu i altres ciutats.

CABARET PATUFET...

El dia 13 de febrer vam anar al Teatre Joventut a veure l'obra de teatre *Cabaret Patufet* Vam gaudir molt perquè els dies previs ja havíem après algunes de les cançons que s'interpretaven. *Cabaret Patufet* és un espectacle que es basa en el contes tradicionals, amb el reforç visual d'elements senzills i atractius. És un espectacle de música, cançó, conte, poesia i endevinalles. Creatiu, emotiu, delicat, divertit i participatiu. Ens ho vam passar molt i molt bé. En tornar a l'escola vam fer els dibuixos de l'obra, alguns dels quals teniu aquí mateix.

ESCOLA SANT JOSEP - EL PI

Av. Josep Tarradellas, 122

08901 L'Hospitalet

☎ 93 337 23 35